- Αρραβώνιασα ύστερα από τη μάνα τ’. Ήταν καλός, ήσυχος απέ τη μάνα τ’. Με γκριζίλευ’ «Να τα βάλ’ς κοντά τα ρούχα σ’», κι εγώ τα μαλλιά μου ήταν ως εδώ. Τα πήγαινα σιβίκα-σιβίκα, ήθελα πεταχτά να πηγαίνουν. Κι εκείνη δεν το ’θελνε, δεν το χώνευε. Κι έστελνε χαιρετίσματα, άλλα κι άλλα. Μάνα μ’ στενοχωριόντανε, γιατί να, λέει, έτσ’, γιατί να μας κοροϊδεύ’. Αυτός πάλι με ζητούσε. Α, έτσι είναι; Γαμώ το μπελά τ’! Την αφήνω εγώ και ήρθα και δεν έδωσε τα ρούχα μ’. Όσο δεν έδωσαν, πεθερός μ’ ο μακαρίτης πούλ’σε μια γελάδα, έδωσε τρία χιλιάρ’κα στη Μητρόπολη και μ’ έδωσε ύστερα η μάνα μ’ τα ρούχα. Γιατί όταν αρραβώνιασα, εκείνος την έδωσε τρία χιλιάρικα. Έντεκα χιλιάρ’κα έδωναν. Έπαιρνες δυο ζευγάρια βόδια καμιά φορά. Α! Το ’34 παντρεύτ’κα, δεκαοχτώ χρονώ. Δεκαοχτώ κι ο παπάς, το ’36 πήγε φαντάρος.